

skatterne med 6,945,000 Kr. Resultatet vilde altsaa blive, at man fra Landstingets Side ønskede en Merbeskatning af over 4 Mill., nemlig 4,307,000 Kr., og saa havde man desuden foreslaaet, at dette med at lette Kommunernes Byrder og Hartkornsskatterne gennem en Kapitalskat kun skulde være en Prøve, der skulde gælde i 5 Aar, medens Brændevinsskatten og Toldloven skulde gælde til evige Tider. Saaledes var Stillingen i 1898. Landstinget viste da tydelig nok sin Modvillie mod hele den Omordning af vort Skattevæsen, hvortil Folketinget, navnlig hvad de direkte Skattelove angaar, fuldt ud havde givet sin Tilslutning. Saa havde vi Valg i 1898 baade til Folketing og Landsting. Befolkningen viste ved disse, at den sluttede sig til Folketingets Arbejde med Hensyn til Skattelovene. Landstingets Behandling af Skattelovene i Fjor, i Samlingen 1899 viser imidlertid det Resultat, at man paa Toldloven forlanger en Merindtægt af ca. 1 Mill. Kr., og at man ved Indkomstskatten med Tillæg af Kapitalskatten, som man da foreslog, vilde skaffe Statskassen 4,350,000 Kr. og endelig ved Brændevinsskatten 5,250,000 Kr. Og Landstinget krævede i sin Betænkning det samme som i Fjor, i Forfjor og i tidligere Aar, at Brændevinsskatten burde fremmes, og man klagede over, at den ikke var bleven fremmet hernede i Tinget. Resultatet af Landstingets Krav var da dette, at 10,600,000 Kr. ny Skatter skulde gaa ind i Statskassen, medens til Gengæld Kommunerne skulde nyde en Lettelse af ca. 6 Millioner, og Statskassen saaledes faa en Merindtægt af 4,600,000 Kr. I Aar blev alle 4 Love forelagte oppe i Landstinget. Resultatet af Landstingets Behandling af disse 4 Love bliver da det, at Landstinget forlanger 5 Millioner paa Brændevinsskatten, paa Indkomstskatten med Tillæg af Kapitalskatten 4,350,000 Kr., altsaa i alt 9,350,000 Kr. Dermed vil man give en Lettelse til Kommunerne paa ca. 6 Mill. Kr. og en Lettelse paa Toldloven af 1,850,000 Kr., tilsammen altsaa 7,850,000 Kr. eller en Merbeskatning af over 1½ Mill. Kr. Nu blev det hernede i Tinget sagt — jeg tror navnlig af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) — at Landstinget her havde vist stor Imødekommen med Hensyn til Behandlingen af Toldlovsforslaget. Jeg ved ikke rigtig, hvad man skal mene om en saadan Udtalelse, thi naar man ser Landstingets Behandling af Toldlovsforslaget, viser det sig ganske vist, at der er en Nedsættelse paa forskellige Finanstoldsatser, men

saaledes som Landstinget har behandlet Toldlovsforslaget, vil det i Virkeligheden vise sig, at der er en betydelig Øpgang paa Beskyttelsessatserne, saa jeg forstaaer ikke, hvori denne Imødekommen skulde bestaa. Oppe i Landstinget have Beskyttelsesmændene jo deres Tilhold, og i en Henseende kunne Beskyttelsesmændene og Frihandelsmændene mødes, nemlig i at skære af Statskassens Indtægter ved Nedsættelsen af Finanstoldsatserne. I denne Retning kunne begge Parter mødes, for saa vidt Statskassen kan evne at give nogen Nedsættelse, men i Hovedsagen, nemlig de Satsler, der angaa Beskyttelsen, kniber det med at mødes, og der har Landstinget i Virkeligheden ingen Indrømmelser gjort. Havde de gjort en Smule Indrømmelser paa enkelte Poster, saa havde de til Gengæld paa andre skaaret endnu bedre af. At Landstinget i Virkeligheden ikke havde til Sinds her at møde Folketinget i nogen nævneværdig Grad, vide vi ogsaa, thi Landstinget havde tydelig udtalt det allerede tidligt paa Samlingen over for Konseilspræsidenten. Det er jo ingen Hemmelighed, hvorledes Stillingen var i saa Henseende oppe i Landstinget, thi Landstinget besørgede det jo selv sendt ud i Landet til den Presse, der støtter Partiet deroppe, straks efter at Afstemningen var forefaldet. Men ikke nok med, at Landstinget tog denne Stilling, men Landstinget sagde meget bestemt til Folketinget ved det Forslag, som blev fremsat fra Udvalget deroppe, til Tinget: Vi ville ikke behandle de direkte Skattelove under de Omstændigheder, hvorunder vi hidtil have haft med dem at gøre; vi kræve, at Folketinget forinden skal træffe en Afgørelse med Hensyn til de indirekte Skattelove. Landstinget havde tidligere Samling efter Samling sagt, at Brændevinsloven skulde gøres færdig fra Folketinget. Nu kræves det saa meget bestemt, som de kom med en Indstilling til Tinget om ikke at behandle de direkte Skattelove, forinden de indirekte Skattelove vare behandlede færdigt i Folketinget. Saaledes har Landstingets Højres Stilling til Skattelovene været, og det er den Stilling, som man fra moderat Side og fra Højres Side har haft meget travlt med at dække over ved at søge at kaste Skylden paa Folketinget. Det, Folketinget gjorde, var, at Folketinget behandlede de indirekte Skattelove færdig. Folketinget sagde — jeg behøver ikke at gaa nærmere ind herpaa, thi det er jo saa kort siden, at det vil være alle Medlemmer vel bekendt — Folketinget sagde: Ja vel, saa sende vi